

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

11 ינואר 2012

ת"מ 6074-12-10 סלהוב נ' מדינת
ישראל - משרד המשפטים

בקשה מס' 1: אישור תובענה כייצוגית

בפני כבוד השופט א' קיסרי

שאול סלהוב

מבקש

נגד

מדינת ישראל - משרד המשפטים

משיבה

החלטה

רקע

המבקש הגיש בקשה לאשר כייצוגית תובענה נגד המשיבה, שעניינה תשלום שנגבה על פי תקנות המקרקעין [אגרות] תשל"ה-1974 ("התקנות") כאגרה עבור צפייה באמצעות האינטרנט במידע על רישום הזכויות במקרקעין ועבור בקשה לנסח מאושר מרישום זכויות, כשהבקשה הוגשה בתוך שעה מן הצפייה.

לאחר הגשת כתבי הטענות, היינו תשובה לבקשה ותשובה לתשובה, הגיעו הצדדים לכלל הסכמה דיונית, שקיבלה תוקף של החלטה ביום 6.4.11, שלפיה אין צורך בקיום דיון בבקשה וניתן להכריע בה על יסוד כתבי הטענות שהוגשו ועל יסוד סיכומי טענות בכתב שהצדדים הסכימו ביניהם על הגשתם ("ההסדר הדיוני").

לאחר עיון בכתבי ובסיכומי הטענות ולאחר ששקלתי את טענות הצדדים החלטתי לקבל את הבקשה בסייגים מסוימים שיפורטו להלן.

טענת המבקש היא שביום 23.11.10 בשעה 10:07 הוא צפה באמצעות האינטרנט ברישום הזכויות הנוגע לדירתו הנמצאת בנהריה (חלקה 72/12 בגוש 18168) ("הדירה"), ועבור שירות זה הוא שילם סכום של 10 ₪ כאמור בתקנה 7(ב) של התקנות. לטענת המבקש פעולה זו נעשתה בעת שנערך משא ומתן למכירת דירתו, ובשעה 10:52, היינו עוד בטרם חלפה שעה מן הצפייה, הוא הזמין באמצעות האינטרנט נסח מאושר של רישום הזכויות בדירה, ובקשר עם הזמנה זו הוא נדרש לשלם סכום של 66 ₪. עוד טוען המבקש כי ביום 24.11.10 הוא פנה ללשכת רישום המקרקעין בחיפה וקיבל שם את נסח הרישום המאושר, אלא שבדיעבד הסתבר לו שעל פי התקנות צריך היה לנכות מן התשלום שנדרש ממנו עבור נסח מאושר של רישום הזכויות סכום של 10 ₪ שאותו הוא שילם עבור צפייה, שכן שתי הפעולות נעשו תוך פרק זמן של שעה אחת. עוד יצוין כי לטענת המבקש שתי הפעולות נעשו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

11 ינואר 2012

ת"מ 6074-12-10 סלהוב נ' מדינת
ישראל - משרד המשפטים

באתר האינטרנט של הממשלה (www.gov.il) וליתר דיוק, מן הנספחים שצורפו לתצהיר התומך בבקשה עולה כי מדובר באתר האינטרנט הקרוי "שירות התשלומים הממשלתי (שוהם)" ("שוהם" או "אתר התשלומים").

התקנות

תקנה 2 לתקנות קובעת כי : "א) בעד רישום ובעד שירות אחר של הרשם יגבה הרשם אגרות כמפורט בתוספת. (ב) ...".

סעיף 7 לתוספת לתקנות קובע את האגרות עבור צפייה במידע ממרשם המקרקעין ועבור הנפקת נסח רישום זכויות מאושר, ובעת הרלוונטית לבקשה היה נוסחו של הסעיף כדלקמן :

- 7"א) נסחים והעתקים מפנקסים ומסמכים ומידע ממוחשב אחר –
בעד העתק מאושר או נסח מאושר מרישום כל נכס או זכות או מסמך הקשור בו –
ל-20 דפים או חלק מהם 66
- ...
ב) צפייה במידע על רישום כל נכס או זכות 10
ג) בקשה לנסח מאושר מרישום כל נכס או זכות שנצפה ושהוגשה לספק שירותי מידע אלקטרוני בתוך שעה מן הצפייה –
ל-20 דפים או חלק מהם 56"

עילת התביעה האישית

טענת המבקש היא אפוא שכיוון שהוא ביקש את הנסח המאושר של רישום הזכויות בתוך שעה מעת שהוא צפה בהן, הוא היה זכאי לכך שייגבה ממנו סכום של 56 ₪, והסכום של 66 ₪ שנגבה ממנו הוא גביית יתר שהוא זכאי להשבתה. עוד טען המבקש כי התשלום העודף שנתבע ממנו, כמתואר לעיל, הוא נזק שנגרם לו עקב מעשים שלטענתו הם עוולות נזיקיות של הפרת חובה חקוקה (סעיף 63 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]) וגזל (סעיף 52 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש]) וכן עשיית עושר ולא במשפט (כאמור בסעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט תשלט-1979). קבוצת התובעים שאותה ביקש המשיב לייצג הוגדרה על ידו ככוללת "כל אדם אשר הזמין נסח טאבו לצפייה באתר של המשיב[ה] ו/או באחד מאתרי הזכיינים המורשים וביצע בתוך פרק זמן מכסימלי של שעה לאחר מכן הזמנה של אותו נסח חתום ומאושר על ידי רשם המקרקעין, ולא זכה לקבל את הזיכוי הקבוע בתקנות בגין פעולה זו".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

11 ינואר 2012

ת"מ 10-12-6074 סלהוב נ' מדינת
ישראל - משרד המשפטים

המשיבה טוענת שיש לדחות את הבקשה בעיקר מפני שהמבקש אינו עומד בדרישת סעיף 4(א) לחוק תובענות ייצוגיות תשס"ו-2006 ("החוק"), היינו אין בידיו עילת תביעה אישית, וממילא אין הוא יכול לעמוד בדרישה הקבועה בסעיף 8(א) לחוק, היינו שקיימת אפשרות סבירה שהיא תוכרע לטובת הקבוצה.

קודם דיון בטענות הנוגעות לשאלת קיומה או אי קיומה של עילת תביעה אישית, ראוי להסיר מסדר היום את טענות המבקש הנוגעות לעילות נזיקיות. המבקש הגיש את תביעתו לבית משפט זה, שסמכותו לדון בה קבועה בסעיף 5(3) לחוק בתי משפט לעניינים מנהליים תש"ס-2000, משום שלבית משפט זה נתונה סמכות לדון ב"תובענה המנויה בתוספת השלישית". סעיף 2 של התוספת השלישית מורה כי הסמכות היא לדון בתביעה כאמור בסעיף 5(ב)(2) לחוק, ובאותו סעיף נאמר כי הבקשה לאשר תביעה כייצוגית שתוגש לבית משפט זה היא "בקשה לאישור נגד רשות בתביעה שעילתה היא החלטה של הרשות ושהסעד המבוקש בה הוא פיצויים או השבה, לרבות השבת סכומים שגבתה הרשות כמס, אגרה או תשלום חובה אחר...".

המשיבה טענה, ולכך לא באה תשובה מצד המבקש, שהעילות הנזיקיות אינן בגדר סמכותו של בית המשפט לעניינים מנהליים, ואני סבור שיש ממש בטענה. הקמתו של בית המשפט לעניינים מנהליים נועדה לאפשר לאזרח להעמיד לביקורת שיפוטית את המעשה המנהלי (רע"א 6590/05 עיריית אשדוד נ' שמעון צרפתי בע"מ, פסקה 3 (2005)), וסמכותו היא אפוא סמכות מנהלית שאינה משתרעת על תחומי המשפט הפרטי. אף אם ייתכנו מקרים שבהם המעשה המנהלי מקים עילת תביעה במשפט הפרטי, תתברר עילה כזאת בבית משפט אזרחי ולא בבית משפט לעניינים מנהליים. בהתאם לכך, ככל שטענות המבקש מייחסות למשיבה עוולות נזיקיות אין טענות אלה יכולות להתברר בבית משפט זה ומכאן שיש לדחותן.

נותרו אפוא טענותיו של המבקש שעניינן הוא גביית יתר הנוגדת את התקנות. גביית מס או אגרה ביתר היא המקרה המובהק המקים עילת השבה שמקורה בדיני עשיית עושר ולא במשפט (ע"א 7664/00 אברהם רובינשטיין ושות' חברה קבלנית בע"מ נ' עיריית חולון, פ"ד נו(4), 117, 129 (2002)), אם כי הובעה גם דעה שונה בעניין תחולת דיני עשיית עושר על תחום המשפט הציבורי, (ראו ע"א 1761/02 רשות העתיקות נ' מפעלי תחנות בע"מ, (טרם פורסם, 20.2.06)). על כול פנים, השאלה היא האם יש בידיו עילת תביעה אישית המבססת טענות אלה כמו גם את הזכות להשבה של הסכומים שנגבו ביתר מחברי הקבוצה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

11 ינואר 2012

ת"מ 6074-12-10 סלהוב נ' מדינת
ישראל - משרד המשפטים

סעיף 4(א)(1) לחוק קובע כי רשאי להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית "אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א) המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה".

בחלקו הרלוונטי של סעיף 3(א) נאמר כי "לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית;"

התוספת השנייה לחוק מונה את התביעות שבהן ניתן להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית, ולענייננו רלוונטי פרט 11 המונה בין התביעות "תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר, והשאלה היא אם תביעת המבקש באה בגדר הגדרה זו. טענתו היא שמכיוון שהוא ביקש באמצעות אתר התשלומים נסח מאושר בתוך פחות משעה מעת שהוא צפה באמצעות האתר במרשם הזכויות, אזי חל לגביו האמור בסעיף 7(ג) של התקנות ובמקום לגבות ממנו 66 ₪ עבור נסח מאושר צריך היה לגבות ממנו רק 56 ₪, והעודף הוא גביית יתר שאת השבתה הוא תובע.

המשיבה טוענת, לעומתו, כי על פי התיאור העובדתי שמסר המבקש בבקשתו, ועל יסוד הנספחים שהוא צירף לה, יש לקבוע שתקנה 7(ג) איננה חלה על המבקש מן הטעם שהוא אמנם ביקש את הנסח המאושר בתוך שעה מאז שהוא צפה ברישום הזכויות, אולם בקשתו לנסח מאושר כזה לא הוגשה ל"ספק שירותי מידע אלקטרוני", כנדרש באותה תקנה, ולכן היא אינה חלה לגביו. המשיבה מוסיפה וטוענת כי מן הנטען בבקשה עולה שהמבקש לא הזמין באמצעות שוהם נסח מאושר וכי גם הוא אינו טוען כך. לפי הנטען בבקשה, כך המשיבה, המבקש שילם באמצעות שוהם עבור נסח מאושר מרישום הזכויות, ועל מנת לקבל אותו הוא פנה ללשכת רישום המקרקעין יום לאחר התשלום והציג את אישור התשלום באמצעות שוהם. עוד טוענת המשיבה כי שוהם איננו ספק שירותי מידע אלקטרוני, כהגדרתו בתקנות, וכי עובדה זו מוצגת בדף הבית של משרד המשפטים באתר התשלומים, שם נאמר כי "באתר זה מתבצע תשלום בלבד על שירותים הניתנים בלשכות לרישום והסדר מקרקעין. על מנת לקבל את השירות לאחר התשלום יש לצרף ... או להגיע עם אישור התשלום והמסמכים הנדרשים ללשכה ..." (נספח א' לתשובת המשיבה). בהמשך, בדף האינטרנט של אתר התשלומים המתייחס לצפייה במאגרי רישום מקרקעין נאמר, בין השאר, כי נסח חתום ומאושר רשמית ניתן לקבל בלשכות לרישום והסדר מקרקעין, וניתן לשלם עבורו בשירות התשלום של האגף לרישום והסדר מקרקעין (נספח ב' לתשובת המשיבה), ולאחר שמוזנים פרטי נכס המקרקעין לצפייה מופיע דף שבו נאמר "שים לב! בשירות זה מתבצע תשלום אגרות בלבד, אשר אינו כולל צפייה בעותק מנסח טאבו".

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

11 ינואר 2012

ת"מ 6074-12-10 סלהוב נ' מדינת
ישראל - משרד המשפטים

על יסוד אלה טוענת המשיבה שוהם איננו ספק שירותי מידע אלקטרוני כמשמעו בתקנות, וממילא תשלום באמצעותו, כפי שביצע המבקש, אינו תשלום שחלה לגביו תקנה 7(ג) ולכן אין למבקש כל זכות להשבת תשלום כלשהו שנגבה ממנו כביכול ביתר.

נראה, אם כן, שלצורך הכרעה בשאלה העיקרית העומדת לדיון יש לקבוע אם שוהם הוא ספק שירותי מידע אלקטרוני, אם לאו. בתמיכה לתשובת המשיבה הוגש תצהירו של נ' גונן ("גונן") שהוא סגן מנהלת אגף רישום המקרקעין במשרד המשפטים. בסעיפים 4-6 של תצהירו הסביר גונן כי בעבר התקיים מכרז לספקי שירותי מידע אלקטרוני ובגדרו נבחרו ארבעה זכיינים, כשלימים חדל אחד מהם לספק את השירות. בהמשך, בסעיף 7 של תצהירו, הוא הסביר כי במועד הרלוונטי לבקשה היו שלושה זכיינים שענו להגדרת "ספק שירותי מידע אלקטרוני", שהם רשות הדואר, חברת קו מנחה וחברת BDI ("הספקים"). בסעיפים 8-10 של תצהירו הסביר גונן את מהותו של שוהם ואת טיבם של השירותים הניתנים על ידו, והוא ציין כי שירותים אלה כוללים צפייה אך לא מסירת נסח מאושר של רישום הזכויות למעוניינים בו. עוד הוא ציין (בסעיף 10) כי "שוהם אינו ספק מידע שהמנהל הכללי הרשה להפיץ נסחים מאושרים מרשם המקרקעין על פי התקנות".

על דבריו של גונן, ובמיוחד על אלה שבסעיף 10 של תצהירו, הגיב המבקש וטען כי הם עומדים בסתירה לנאמר באתר האינטרנט של ממשלת ישראל, והוא מצטט מדף "שאלות ותשובות" המביא מידע בתשובה לשאלה "כיצד מזמינים נסח טאבו?" והתשובה הניתנת היא, בין השאר, ".....בנוסף, מופץ המידע ממאגרי רישום המקרקעין על ידי ארבעה זכיינים שנבחרו מטעם משרד המשפטים: רשות הדואר, BDI, קו מנחה, שוהם-שירות ותשתית התשלומים הממשלתית" (נספח ח' לבקשה). המבקש מפנה גם לדברים שאמרה נציגת משרד המשפטים בדיון שהתקיים ביום 13.1.04 בוועדת הכספים של הכנסת, שעניינו בין השאר התיקון לתקנות בנושא האגרות עבור שירותים מקוונים (נספח ז' לבקשה). נציגת משרד המשפטים אמרה בדיון זה בין השאר כי "בגין הצפייה במידע של רישום כל נכס קרי הצפייה האלקטרונית, יידרש הצופה לשלם 10 שקלים. בקשה לנסח מאושר, רישום כל נכס שנצפה ושאושר דרך ספק שירות המידע בתוך שעה מהצפייה, אגרה ל-20 דפים בסך 49 שקלים. מדובר על אגרה ראשונית שנגבית היום בסך 59 שקלים וניתן זיכוי של 10 שקלים ששולמו בגין הצפייה, וזה ל-20 הדפים הראשונים או חלק מהם..."

עיקר טענתו של המבקש, בתשובה לתשובת המשיבה, היא שההסבר שהיא מציעה לדרישה שישלם את מלוא סכום האגרה עבור נסח מאושר ושלא ניתנה לו ההנחה שעליה מורה התקנה 7(ג), אינו מתיישב לא עם לשון התקנה ולא עם הדברים שמפרסמת המדינה באתר האינטרנט שלה, בין אם מדובר בשוהם ובין אם מדובר באתר משרד המשפטים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

11 ינואר 2012

ת"מ 10-12-6074 סלהוב נ' מדינת
ישראל - משרד המשפטים

אשר ללשון תקנה 7(ג), נראה לי שעמדת המשיבה מציעה פרשנות שלכאורה איננה מתיישבת עם התכלית שלשמה הותקנה התקנה. מלשון התקנה עולה כוונה לחייב באגרה מופחתת את מי שמבקש נסח מאושר לגבי רישום שבו הוא צפה בתוך פרק זמן של שעה קודם לבקשת הנסח המאושר. התכלית של חיוב באגרה מופחתת מוסברת בסעיפים 11 ו-12 לתצהירו של גונן, שם נאמר שהכוונה הייתה למנוע מעין כפל חיוב למי ששילם אגרה עבור צפייה מקוונת ובתוך פרק זמן של שעה גם הזמין נסח מאושר ושילם עבורו. הסבר זה מתקבל על הדעת והוא עולה בקנה אחד עם ההסבר שנתנה בשעתו נציגת משרד המשפטים לוועדת הכספים בעת הדיון בנושא תיקון התקנות.

הפרשנות המוצעת על ידי המשיבה, שלפיה האגרה המופחתת לא תחול על הזמנת נסח מאושר הנעשית באמצעות שוהם או אתר משרד המשפטים, היא מוקשה. אם תכליתו של ההסדר החוקי שבתקנה 7(ג) היא למנוע כפל חיוב עבור צפייה והזמנת נסח בתוך פרק זמן של שעה, לא ניתן למצוא הסבר מדוע לא תחול התקנה על הזמנת נסח באמצעות אתר משרד המשפטים אלא רק על הזמנת נסח באמצעות הזכיינים שנבחרו לשם כך. תקנה 7(ג) מדברת אמנם על "**בקשה לנסח מאושר...** [ו] **שהוגשה לספק שירותי מידע אלקטרוני...**", וספק כזה הוגדר בתקנה 1 כ"**מי שהמנהל הכללי הרשהו להפיץ נתונים מפנקסי המקרקעין באמצעים אלקטרוניים**"; "אולם נוסח זה כשלעצמו איננו שולל את האפשרות שמשרד המשפטים עצמו, באמצעות אתר האינטרנט שלו, ייחשב כ"ספק שירותי מידע אלקטרוני" כמשמעו בתקנה 1. מתן פירוש מצמצם להגדרה שבתקנה 1, כפי שמציעה המשיבה, מביא לתוצאה שמי שבדומה למבקש נזקק לשירות המקוון של צפייה ברישום זכויות במקרקעין ומבקש נסח מאושר של רישום זה, והוא משתמש בשירותי אתר האינטרנט של המשיבה, אינו יכול לזכות בהנחה שאותה מציעה תקנה 7(ג). תוצאה כזו איננה מתיישבת עם הגיונה של התקנה ואף לא עם תכליתה, ומכאן שלכאורה לא ניתן לקבל את עמדת המשיבה בעניין זה.

מסקנה זו מביאה אותי גם לקבוע שהמבקש עמד בנטל להוכיח כי יש בידו עילת תביעה אישית.

בעניין הנטל המוטל על המבקש נפסק כי "**על התובע המבקש להיות תובע ייצוגי לשכנע את בית המשפט – במישור הראייתי ולא רק במישור הטיעוני – במידת הסבירות הראויה – שקמה לכאורה עילת תביעה** (ע"א 3955/04 עו"ד אריה רייזל נ' בנק לאומי לישראל בע"מ (טרם פורסם, 4.7.05), בעקבות ע"א 2967/95 מגן וקשת נ' טמפר, פ"ד נא(2) 312 (1997)), ונראה לי שבנטל זה הוא עמד. בהקשר זה ראוי להזכיר את טענת המשיבה בסעיפים 14 ו-15 בסיכום טענותיה, שיש לקבל את האמור בתצהירו של גונן ועל יסוד כך לקבוע שהמבקש לא עמד בנטל הראיה הנדרש ממנו שכן, כזכור, גונן הצהיר ששוהם אינו ספק מידע אלקטרוני שהורשה בידי המנהל הכללי להפיץ נתונים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

11 ינואר 2012

ת"מ 10-12-6074 סלהוב נ' מדינת
ישראל - משרד המשפטים

המשיבה צודקת אמנם כשהיא טוענת שהיה על המבקש להעמיד את הנטען בתצהירו של גונן במבחן החקירה הנגדית, ומשנמנע מכך והסכים להסדר הדיוני יש לראותו כמי שהסכים לנאמר בתצהיר, על כל המשתמע מכך לגבי עילת תביעתו האישית. אלא שאני סבור שגם אם מקבלים את הדברים הנאמרים בתצהירו של גונן כמוכחים, יש מקום לברר את התובענה כייצוגית מחמת התוצאה שלכאורה אינה מתיישבת עם תכלית החקיקה, אם מאמצים את הפרשנות המוצעת של המשיבה לתקנה 7(ג).

עמידה בשאר התנאים לאישור התובענה כייצוגית

המשיבה לא העלתה טענה כלשהי בנוגע להוראות שבסעיפים קטנים (2)-(4) של סעיף 8(א) לחוק, היינו שהתובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה בעניין ושעניינם של חברי הקבוצה ייוצג כראוי על ידי המבקש ועל ידי בא כוחו.

בנסיבות אלה אני רואה לקבוע כי התקיימו התנאים לאישורה של התובענה כייצוגית, ובהתאם לסעיף 10(א) לחוק עליי להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה. המבקש טען כי הקבוצה המיוצגת צריכה לכלול את כל מי שהזמין נסח מאושר בתוך פרק זמן של שעה לאחר שהזמין צפייה ברישום זכויות, וזאת הן באמצעות שוהם והן באמצעות אחד מאתרי הזכיינים העונים להגדרה של "ספק שירותי מידע אלקטרוני" כאמור בתקנות. טענה זו איננה מקובלת עליי ואני דוחה אותה, והקבוצה המיוצגת תוגבל למי ששילמו, באמצעות שוהם או באמצעות אתר משרד המשפטים, אגרה עבור צפייה במידע על רישום זכויות במקרקעין, ושילמו באתר זה ובתוך פרק זמן של שעה לאחר מכן אגרה מלאה עבור נסח מאושר של רישום זכויות במקרקעין. הטעם שבעטיו דחיתי את ההגדרה שהציע המבקש לקבוצה המיוצגת הוא כפול. ראשית, המבקש אינו מראה בבקשתו כי הוא עשה שימוש באחד מאתרי הזכיינים לצורך הזמנת נסח מאושר, וממילא לא נגבתה ממנו על ידי איזה מן הזכיינים אגרה כלשהי, מלאה או מופחתת. שנית, המשיבה טענה, וטענתה מקובלת עליי, כי אין בפני בית המשפט ידיעה על האגרה שגובה המשיבה ממי שעושה שימוש באתרי הזכיינים, ולכן אין מקום להרחיב את הגדרת הקבוצה המיוצגת כפי שעותר המבקש. בעניין זה הפנתה המשיבה לאתר האינטרנט של חברת דואר ישראל, שבדברי ההסבר שבו נאמר ביחס לאגרה שבענייננו כי "ניתן לצפות בנסח באתר במשך שישים דקות לאחר ביצוע ההזמנה. במהלך שישים הדקות שלאחר ביצוע ההזמנה ניתן להזמין את הנסח חתום על ידי לשכת רישום המקרקעין – במקרה זה תחויבו רק בהפרש שבין השירותים השונים" (נספח ד' לתשובת המשיבה). במצב עניינים זה אין מקום לקבל את ההגדרה שמציע המבקש, והקבוצה המיוצגת תהיה כאמור לעיל.

סיכומי של דבר, אני מקבל את הבקשה בחלקה ומאשר כייצוגית את התובענה להשבת אגרה ששולמה ביתר, היינו אגרה שנגבתה לפי סעיף 7(א) לתקנות, בנסיבות שמתקיים לגביהן האמור

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

11 ינואר 2012

ת"מ 6074-12-10 סלהוב נ' מדינת
ישראל - משרד המשפטים

בסעיף 7(ג) של התקנות, היינו בקשה לנסח מאושר של רישום זכויות במקרקעין בתוך פרק זמן של שעה מאז הצפייה במידע מקוון על הרישום של אותן זכויות.

בהתאם לסעיף 14(א) לחוק, תכלול הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה הייצוגית את כל מי ששילם את האגרה באמצעות שוהם או אתר האינטרנט של משרד המשפטים. כמתחייב מסעיף 21 לחוק, תוגבל התקופה הרלבנטית לפרק זמן של שנתיים קודם למועד הגשת הבקשה. עילת התביעה תהיה גביית האגרה ביתר, והסעד הנתבע יהיה השבה.

אני דוחה את הבקשה המבוססת על עילות תביעה נזיקיות, וכאמור לעיל אני דוחה את טענות המבקש בנוגע להגדרת הקבוצה המיוצגת.

המשיבה תשלם למבקש שכר טרחת עורכי דין בסכום של 10,000 ₪. בקביעת סכום זה, שהוא נמוך מן הסכום שראוי היה לפסוק, אני מבקש להביע את מורת רוחי מן האופן שבו הועלו טענותיו של המבקש, הן בהרחבה המיותרת של עילות התביעה הנטענות והן, ובעיקר, מן השימוש בסגנון שמקומו לא יכירנו בכתבי טענות.

קדם משפט, בתובענה עצמה, יתקיים ביום 30.5.12 בשעה 15:00.

ניתנה היום, ט"ז טבת תשע"ב, 11 ינואר 2012, בהעדר הצדדים.

אלכס קיסרי, שופט

מאירה